

שתיהן גם על ידי המחשבה באחת מהן, **אלא אימא "עד שיפגל בשניהן"**, דהיינו בשני הכבשים, שלא די במה שחישב בעת שחיטת אחד מהם, אלא צריך לחשב בעת שחיטת שניהם. וכאשר חישב בעת שחיטת שני הכבשים אזי **אפילו חישב רק באחת מהן** — מהחלות — לאכול כזית למחר הרי זה פיגול, אבל אם חישב מחשבת פיגול על החלות רק בעת שחיטת כבש אחד ובשני לא חישב כלל, אין זה פיגול, כיון שאין מפגלין בעבודת חצי מתיר, **ולאפוקי מדרבי מאיר, דאמר מפגלין בחצי מתיר, קא משמע לן בזה דלא מועילה מחשבת פיגול בעת עבודת חצי מתיר בלבד.** (18)

ומקשינן: **אי הכי, מאי באה המשנה לומר בלשון "לעולם אין בו כרת?"** שמשמעותו להוציא ולמעט כמה אופנים שהיה מקום לדון בהם פיגול ובאה המשנה למעטם.

אי אמרת בשלמא שכוונת המשנה לומר שצריך לחשב בשתיהן — בשתי החלות,

ומדייקת הגמרא: **טעמא דאמר חצי חצי, דהוי חצי אכילה שחישב עליה בחצי מתיר דהיינו כבש אחד, אבל אמר בכל כבש לאכול כזית משתיהן** [דהיינו משתי החלות] למחר, שערבן במחשבתו, **מצטרף לפיגול.** (17)

ומקשינן: **ורבי, ששנה משנה זו ואמר שלעולם אין בו כרת עד שיפגל בשתי החלות בכזית, אליבא דמאן תנא אמר את דבריו?**

אי אליבא דרבנן, אם כן אפילו פיגל באחת מהן נמי חל פיגול בשתיהן, אלא אליבא דרבי יוסי, הסובר אין מתפגלת אלא החלה שחישב עליה, אם כן הדרא קושיין הראשונה לדוכתה, שלא עדיף צירוף על ידי מחשבה יותר מגוף אחד ממש!?

ומתריצין: **לעולם אליבא דרבנן שנה רבי את משנתו, ולא תימא "עד שיפגל בשתיהן"** דהיינו בשתי החלות שהרי לרבנן מתפגלות

לדעת רבי יוסי, אין זה מעיקר הדין אלא מדרבנן, וכבר עמדנו בזה לעיל.

ותירץ, מסתבר לגמרא שבאופן שחישב על אחת מן החלות שייך לגזור יותר מבאופן שחישב על כזית משתיהן שבזה לא שייך כל כך גזירה, כפי המבואר בגמרא לקמן [יד ב.]. ונראה כוונתו, כי כל ענין הגזירה הינה מחמת מחשבה המפגלת בקרבן או מנחה הדומה לזו, ובוה אומרת הגמרא לפוסלו גזירה משום מקום הדומה לו, אבל מחשבת כזית משניהם, אם אכן אינה מפגלת, מפני מה היה לנו לגזור בזה פסול, והלא לא מצינו שום מחשבה כעין זו שמפגלת.

18. הקשה רש"י, מאחר ומחשבת פיגול בעת

אבדו החלות אבדו הכבשים, ואין להקריבם. ויתכן לומר ע"פ מה שהבאנו לעיל מדברי החזון איש שעבודה הנעשית במחשבה שאינה נכונה הרי היא עבודה פסולה, ונפסל הקרבן. ואם כן, אף על פי שאין הכבשים מתפגלים מחמת הפיגול של החלות, אבל מכל מקום נפסלו מחמת ששחיטתם נעשית במחשבה שאינה נכונה.

17. הקשה השפת אמת, מנין לגמרא שבאופן זה שחישב על כזית אחד משתיהן הרי זה מצטרף לפיגול, שמה אף רבי מודה שאינן מצטרפות, ורק נפסלות מדרבנן מחמת גזירה, כשם שפוסל רבי יוסי את החלה השניה משום גזירה?! ומבואר בדבריו כי מה שנפסלה החלה השניה